

PROP DE VOSALTRES

La nostra gent gran

És normal veure gent gran utilitzant el seu temps en habituals distraccions o jocs de taula, en bars o cafeteries. També els veiem diàriament amb bosses de la compra ajudant en les tasques domèstiques, o en converses tranquil·les en els parcs de pobles i ciutats. Alguns dediquen part del seu temps, perllongant la seva tasca anterior, a col·laborar en tallers o oficines familiars. I d'altres, sumits moltes hores en lectures o exercicis intel·lectuals.

La gent gran del nostre entorn volen mostrar a tots que la seva activitat és una prova més de l'afecte per la vida i del seu afany de superació, en tots els ordres, fins i tot quan s'encarreguen d'acompanyar els seus néts i col·laboren en la seva educació. Ens donen lliçons d'afecte i dedicació desinteressada. I això és motiu d'agraïment i exemple a seguir.

Dic tot això per posar de relleu una acció de molts dels nostres avis, que no oblidem la seva experiència cristiana sinó que continuen la seva formació i compromís parroquial o dio-

cesà. Es reuneixen en petits grups de reflexió, pregunten, dialoguen i celebren la fe. A més, s'impliquen en tasques pastorals i s'ajuden per mantenir l'esperit de col·laboració i de servei a la comunitat. Són grups reduïts, englobats en un moviment apostòlic que rep el nom de Vida Creixent, estès en moltes diòcesis.

És possible que per a moltes persones sigui un moviment desconegut. Per això caldria informar tothom de la seva existència i convidar els possibles interessats a participar en algun d'aquests grups parroquials, per enriquir amb les seves idees i opinions els altres, i per deixar-se acompanyar per ells. Em consta que els actuals components estan molt satisfets, manifestant molt interès en incorporar més membres en els seus

grups. M'insisteixen, a més, que és compatible, el fet de formar part d'un grup de Vida Creixent, amb les diverses tasques i activitats esmentades al principi d'aquest escrit. Es pot fer tot el que convé per distreure o per ajudar; també per seguir en la formació cristiana.

Vida Creixent celebra la festa anual dels seus patrons el dia 2 de febrer. Són els ancians Simeó i Anna, que es troben amb Jesús el dia que els seus pares, complint la llei, el porten al temple per presentar-lo al Senyor. Aquest dia els membres de Vida Creixent es reuniran en l'Eucaristia i demanaran pels seus familiars, així com per tots els problemes i necessitats de la nostra societat. Que ningú els obli, que vegin sempre reconeguts els seus esforços i la seva dedicació. Que els

creients preguin per la gent gran perquè Déu els conservi la salut i el benestar al costat dels éssers estimats. El moviment té un himne que canten plegats al final de les seves celebracions. És molt vibrant i el canten amb molta força i vigor; repeteixen una frase que resumeix la seva actuació: *!aquesta alegria ningú ens la prendrà.* Unes persones que s'atreveixen a dir això són dignes d'elogi i d'admiració.

Un llibret serveix com a fil conductor de les reunions de Vida Creixent al llarg del curs. El d'aquest any té com a títol *La primavera a la tardor de la vida*. Presenta una determinada metodologia, amb un llistat de temes per a cada una de les trobades: benestar, fortalesa, pau, creixement, felicitat, compartir, generositat, servei, creure i serenar.

Amb seguretat li interessarà a més d'un lector i preguntarà per aquest moviment apostòlic que tant beneficia i engrandeix els seus membres.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Siguem solidaris #donavidaalajoguina

El passat 7 de gener, durant el partit de LEB OR que enfrontà els equips Força Lleida i ICL Manresa, a les 12 hores, va tenir lloc el primer Memorial Solidari Marc Retamero. Es tracta d'una iniciativa solidària de la Penya Bàsquet JCI Lleida, juntament amb Càritas Diocesana de Lleida, per recollir joguines destinades al programa d'acollida a famílies i infants amb situació de vulnerabilitat i/o risc social.

Aquesta iniciativa, amb la col·laboració del club esportiu Força Lleida, s'ha batejat amb el nom #Donemvidaalajoguina. El dia del partit tothom que portava una joguina nova o usada va rebre una entrada gratuïta per al partit. A l'entrada del pavelló Baris Nord es van posar unes cistelles

solidàries habilitades per l'empresa d'inserció Troballes.

Com a cloenda, es va fer un llançament massiu de peluixos al centre de la pista. Hi havia dues dianes solidàries i cistelles solidàries per encistellar els peluixos.

L'acte també va servir per recordar la figura del Marc Retamero. Entre el primer i segon quart, es va projectar un vídeo homenatge en record del periodista lleidatà de 24 anys, Marc Retamero, mort l'any passat després de lluitar contra el càncer. Retamero havia col·laborat en diversos mitjans com 7accents, Vavel Lleida o Solo-Basket, Waita TV, i estava especialitzat en el basquetbol.

Els membres de la Penya Bàsquet JCI Lleida i els voluntaris de Càritas

Diocesana de Lleida van recollir les joguines, per a posteriorment ser revistes i entregades a les famílies i in-

fants amb situació de vulnerabilitat i/o exclusió social, beneficiant-se'n uns tres mil nens de la província de Lleida.

CERCA DE VOSOTROS

Nuestros mayores

Es normal ver a personas mayores utilizando su tiempo en habituales distracciones o juegos de mesa, en bares o cafeterías. También los vemos a diario con bolsas de la compra ayudando en las tareas domésticas, o en conversaciones tranquilas en los parques de pueblos y ciudades. Algunos dedican parte de su tiempo, prolongando su labor anterior, colaborando en talleres u oficinas familiares. Otros, a las lecturas o ejercicios intelectuales.

Las personas mayores de nuestro entorno quieren mostrar a todos que su actividad es una prueba más del cariño por la vida y del afán de superación en todos los órdenes. Incluso, cuando se encargan de acompañar a sus nietos colaborando en su educación familiar y social. Nos dan a todos lecciones de cariño y dedicación desinteresada. Y ello es motivo de agradecimiento y ejemplo a seguir.

Digo todo esto para poner de relieve una acción de muchos de nuestros mayores, que no olvidan su experiencia cristiana y continúan su formación y compromiso parroquial o diocesano. Se reúnen en pequeños grupos de reflexión, rezan, dialogan y celebran la fe. Además, se implican en tareas pastorales y se ayudan para mantener el espíritu de colaboración y de servicio a la comunidad. Son grupos reducidos, englobados en un movimiento apostólico que recibe el nombre de Vida Creixent, extendido en muchas diócesis.

Es posible que para muchas personas sea un movimiento desconocido. Por ello haría falta informar a todos de su existencia e invitar a los posibles interesados a participar en alguno de estos grupos parroquiales, para enriquecer con sus ideas y opiniones a los demás y para dejarse acompañar por ellos. Me consta que los actuales componentes están muy satisfechos, manifestando mucho interés en incorporar a más miembros. Me insisten, además, en que es compatible la pertenencia a un grupo de Vida Creixent con las diversas tareas y actividades mencionadas al principio de este escrito. Se puede hacer todo lo que conviene para distraerse o para ayudar; también para seguir en la formación cristiana.

Vida Creixent celebra la fiesta anual de sus patronos el día 2 de febrero. Son los ancianos Simeón y Ana, que se encuentran con Jesús el día que sus padres, cumpliendo la ley, lo llevan al templo para presentarlo al Señor. Ese día los miembros de Vida Creixent se reunirán en la Eucaristía i pedirán por sus familiares, así como por todos los problemas y necesidades de nuestra sociedad. Que nadie les olvide, que vean siempre reconocidos sus desvelos y su dedicación. Que los creyentes recen por los mayores para que Dios les conserve la salud y el bienestar junto a los seres queridos. El movimiento tiene un himno que cantan todos ellos al final de sus celebraciones. Es muy vibrante, y lo cantan a sus años con mucha fuerza y vigor; repiten una frase que resume su actuación: *¡aquesta alegria ningú ens la prendrà*. Unas personas que se atreven a decir esto son dignas de elogio y de admiración.

Un pequeño folleto sirve como hilo conductor de las reuniones de Vida Creixent a lo largo del curso. El de este año tiene como título *La primavera a la tardor de la vida*. Tiene una determinada metodología, con un elenco de temas para cada uno de sus encuentros: bienestar, fortaleza, pau, creixement, felicitat, compartir, generositat, servei, creure y serenor.

Con seguridad le interesarà a más de un lector, y preguntará por este movimiento apostólico que tanto beneficia y engrandece a sus miembros.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Agraïment dels romanesos ortodoxos a la Parròquia del Carme i a les monges d'Aitona

El passat dia de Sant Esteve, i després de la litúrgia d'inauguració del nou temple dels ortodoxos romanesos a Lleida, va tenir lloc també un acte ben emotiu. Després que els nens i nenes ortodoxes declamessin unes poesies i cantessin unes nades, els romanesos ortodoxos van voler agrair a les religioses de Santa Teresa Jornet, d'Aitona, la seva col·laboració respecte a les portes del nou temple, obsequi d'aquesta comunitat religiosa. També, a la Parròquia del Carme, que durant 11 anys els ha deixat els seus locals per a les celebracions. L'obsequi va consistir en uns preciosos mantells per als altars.

El sacerdot ortodox pare Daniel Simón va obsequiar Mn. Joan, que ha estat el col·laborador més valuós en l'adquisició del nou temple. Ho va fer en nom del bisbe ortodox Timotei, i amb la distinció més important d'un Bisbat de l'Església ortodoxa, una creu, que ells en diuen «creu episcopal».

Mn. Joan Mora va agrair aquesta distinció, remarcant que aquests onze anys de convivència a la parròquia del Carme han enriquit ambdues comunitats, l'ortodoxa i la catòlica, amb uns llaços de valoració i estimació mútua impossibles d'oblidar.

Tot va acabar amb un dinar de germanor que els ortodoxos van preparar per a tots.

El concepte de salut ja inclou també el benestar espiritual

El doctor i psiquiatra Josep Pifarré va impartir, el passat dijous 14 de desembre, la conferència «La biologia del cos», dintre del cicle «El cos» que aquest curs organitza l'IREL.

Pifarré va destacar que «el concepte de malaltia no sorgeix al marge d'una visió determinada del món». «A totes les cultures hi ha hagut malaltia mental i, per exemple, a Grècia no es diferenciava les malalties mentals de les físiques», va dir. Pifarré va explicar que «és a l'Edat Mitjana quan apareix la separació entre malalties del cos i de la ment». I és Descartes qui distingeix entre el món de la matèria física i el de la ment humana. El ponent va

afirmar que aquesta separació encara ens dura. Pifarré va fer esment del pare de la psiquiatria moderna, Emil Kraepelin, per explicar que «un mateix tractament es veu diferent amb el pas dels anys». «Es pot jutjar un tractament fora del seu context?», es va preguntar. A la vegada, va recordar que «a principis del segle XX hi havia molts sanatoris per a la tuberculosi, perquè no tenia tractament. Quan es descobreix tractament, acaben desapareixent». «Potser d'aquí a cent anys no hi hauran hospitals per a moltes malalties actuals», va aclarir Pifarré.

Inicialment, l'Organització Mundial de la Salut, segons va explicar Pifarré, definia la salut com a benestar físic, psíquic i social. Però actualment «aquesta definició s'ha ampliat a benestar biològic, cognitiu, afectiu, social i espiritual», va dir.

A continuació, el doctor Pifarré va destacar que a Lleida «el 30% de la població pren psicofàrmacs». I, en base a aquesta dada, va assegurar que «el concepte de salut biològica queda molt coix». En aquest sentit es va preguntar si el sistema sanitari està preparat per abordar aquest patiment.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

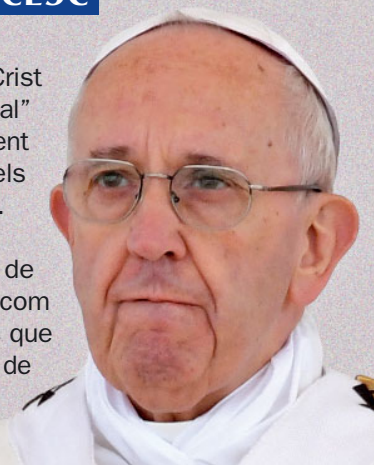

@Pontifex: «Al final dels dies, quan el Senyor vindrà a trobar-nos, la joia serà immensa. Vivim esperant aquesta trobada!» (23 de novembre).

@Pontifex: «També hi ha esperança per a qui ha fet el mal. Jesús va venir per això: és possible reconciliar-se amb Déu i començar una nova vida» (24 de novembre).

@Pontifex: «L'amor de Crist és com un "GPS espiritual" que ens guia infal·liblement cap a Déu i cap al cor dels altres» (29 de novembre).

@Pontifex: «La saviesa de Déu ens ajuda a saber com acollir i acceptar aquells que actuen i pensen diferent de nosaltres» (3 de desembre).

Premis del Concurs de Pessebres

El pessebre monumental de la Parròquia de Sant Pau de la Mariola, que tots els anys a l'arribar Nadal construeix Virgili del Olmo, va ser guardonat amb el Premi d'Honor del Grup d'Esglésies, en el LXXXIII Concurs de Pessebres convocat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

El premi li va ser concedit conjuntament per l'Agrupació de Pessebristes i la Paeria, reconeixent així el treball i vàlua artística d'aquest pessebre monumental, amb més de vint anys d'història i considerat, amb els seus 9 metres de llargada i gairebé 6 d'amplada, les més de 300 figures —almenys unes trenta d'elles mòbils—, el més gran de la ciutat de Lleida. Enguany, el pes-

sebre ofería també algunes novetats en el conjunt, com la renovada escena de la plaça i el carrer del poble. El jurat qualificador que va anar a visitar els deu pessebres inscrits en aquest grup, va atorgar el Primer Premi al diorama del Santuari de Sant Antoni de Pàdua dels franciscans, «frarets», construït pels mestres pessebristes Antonio Gil i Josep Figueras. El Segon Premi va ser atorgat al pessebre de la Parròquia de la Sagrada Família, de Cap-

pont, construït pel mestre pessebrista Albert Bertran; i el Tercer Premi va ser concedit a l'artístic diorama de la Parròquia de Sant Antoni M. Claret, de Balàfia, original del P. Josep Vilarrubias.

Tanmateix, el jurat va concedir un Premi Especial al pessebre de la Parròquia de Sant Llorenç. El jurat va fer una valoració molt positiva del conjunt de pessebres presentats a concurs en aquest grup, tant pel que fa a la quantitat com a la qualitat artística i plàstica de tots ells. Alhora va veure molt positiu la presència del pessebre en les nostres esglésies, com a representació artística i plàstica del Misteri del Naixement de Jesús, i alhora també d'expressió de la nostra cultura religiosa i popular.

REFLEXIONS

He fet un *reset*

Un grup de vint-i-cinc joves, nois i noies estudiants de batxillerat que participen en les activitats de formació de la seva parròquia, acompanyats dels seus catequistes, ha viscut tres dies de convivència en una casa de colònies, amb alguns moments forts que s'apropaven al format d'un recés. La trobada oferí tres espais d'experiència religiosa que permetien un aprofundiment en la pròpia vivència espiritual, afavorint alhora un apropament a Déu. El primer va ser una excursió de dos en dos, seguint un itinerari i conversant a partir d'un qüestionari. El segon se centrà en la celebració de l'eucaristia a l'aire lliure, al costat d'una creu falcada amb pedres per ells mateixos, quan el sol es ponía. Trobada comunitària amb Jesús entorn la seva taula, que colpia i no deixava indiferent. El tercer espai va ser la pregària de la nit, a la capella, davant el Santíssim, amb cants, silencis, lectura de la paraula de Déu, pregària... En acabar, cadascú anava marxant amb el bagatge de l'impacte del que havia viscut.

El darrer dia, abans de partir, cadascú va expressar com havia viscut l'experiència i el seu moment espiritual. Ho feia així un dels nois: «He vist com aquests dos anys, al grup de la parròquia, m'han canviat la vida, m'han aprofitat a Jesús. He après a pregar i a tenir bona amistat amb Déu, a qui experimento com un amic que m'estima sense límit. Aquest cap de setmana torno renovat i renovat el cor. També he fet un *reset* del meu dia a dia perquè el vull recomençar des del punt de vista de Déu. El grup m'hi ha ajudat força.»

«Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20). Cadascú haurà fet el seu procés personal, aprofundint en el coneixement de Déu i en la definició de cap a on porta. Ha estat, també, un temps de pregària, de contemplació activa i bàsicament de vivència de la presència i proximitat del Senyor que, de ben segur, ha fet més dòcils a les seves crides, les petites i les grans. Temps de revisió i de propòsits perquè la vida sigui més evangèlica. Una experiència que tant de bo poguessin viure molts joves. Molts aparells necessiten un *reset* per funcionar millor. Molts de nosaltres, com el jove de les convivències, també hauríem d'aprofitar l'inici d'un nou any per *reiniciar-nos* i recomençar.

Enric Puig Jofra, SJ

175è aniversari de Sta. Teresa Jornet

Aitona es va vestir de festa el dimarts 9 de gener per commemorar, en aquesta localitat del Segrià, el 175è aniversari del naixement de santa Teresa Jornet, patrona de l'ancianitat. Entre els actes van destacar l'Eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, i la benedicció de la reforma de l'antiga Casa Asil.

Els actes van començar amb un repic de campanes, de la residència, de la parròquia i de les Germanes Carmelites del Pare Palau, per donar pas després a l'entrada a la capella de la residència d'una talla de la santa,

acompanyada pels nens de l'escola Francesc Feliu i la banda de música.

A continuació, va tenir lloc la Missa solemne, amb l'acompanyament musical del Cor Etosca.

Després de l'Eucaristia va començar una altra processó amb la imatge de la santa fins a arribar al carrer Santa Teresa Jornet, amb l'acompanyament de la Banda de Cornetes i Tambors de Fraga. A la casa natal de la patrona de l'ancianitat, es va fer l'oració pròpia de la seva festa. La comitiva va seguir fins a arribar a l'antiga Casa Asil, fundada l'any 1891, que

s'ha reformat. Allí va tenir lloc la benedicció i la inauguració oficial. En acabar, a la Sala de Plens de l'Ajuntament, es va oferir un petit refrigeri a tots els assistents.

AGENDA

► Dilluns, 29 de gener:

—Del 29 de gener al 4 de febrer, Visita Pastoral a la Parròquia de Sant Martí.

—Del 29 al 31, trobada de delegats de MCS a Roma.

► Divendres, 2 de febrer:

—A les 10.30 h, celebració dels patrons de Vida Creixent a l'Acadèmia Mariana.

—A les 18 h, Eucaristia de la Candelera i ofrena de llum a la Catedral.

—A les 20 h, Cafè-Youcat al Santuari Sant Antoni de Pàdua.

► Dissabte, 3 de febrer:

—A les 21 h, Adoració nocturna a l'Església de Sant Pere.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 15,13-14.30;16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). □ *Tortosa*: beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev. fund. dels Operaris diocesans (OD). □ *Lleida*: sant Tomàs d'Aquino, prev. i doctor de l'Església. Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena; sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo.

30. ■ Dimarts [2S 18,9-10.14b.24-25a.30-19,3 / SI 85 / Mc 5,21-43]. □ *Tortosa (ciutat)*: santa Àngela de Mèrici, verge. Santa Martina, verge i màrtir; sant Adelelm (Lemes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, verge terciària franciscana;

sant Mucià-Maria Wiaux, religiós de La Salle.

31. □ Dimecres [2S 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prevere de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

FEBRER

1. ■ Dijous [1R 2,1-4.10-12 / SI: 1Cr 29,10-12 / Mc 6,7-13]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otília Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Divendres [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: Lc 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Ma-

re de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...

3. ■ Dissabte [1R 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865); santa Claudina Thévenet, vg. i fund. rel. Jesús-Maria (RJM).

4. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Jb 7,1-4.6-7 / SI 146 / 1C 9,16-19.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prev.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.

Diumenge IV de durant l'any (B)

COMENTARI

Cal vèncer el mal amb la força del bé

El llibre del Deuteronomi és com el testament on Moisès exhorta el Poble a restar fidel al Déu que els ha tret de l'esclavatge d'Egipte.

Els israelites tenen l'experiència que, escoltant Moisès, escolten Déu: què passarà quan mori Moisès?

Abans (v. 9s) els ha advertit que no aprenguin les pràctiques abominables de les nacions: bruixeries, consultes d'esperits...

Ara diu: *El Senyor farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com tu.*

Així el Poble podrà escoltar la veu propera d'un home-profeta a qui Déu li posarà als llavis les seves paraules divines que primer escoltarà, per dir així després tot el que Déu li ordenarà.

Si un profeta s'atreveix a dir en nom meu paraules que Jo no li hauré ordenat, morirà.

Al cp. 7 de 1Cor respon Pau a preguntes dels corintis: *Passo a tractar del que m'heu escrit.* No és una exposició sistemàtica de la doctrina cristiana sobre matrimoni i virginitat.

Als v. 32-35 Pau imagina una situació ideal: *el no casat pot ocupar-se de les coses del Senyor.*

A l'epistolari paulí l'ideal de lluita per transformar la societat no hi és perquè esperen la imminent Parusia. Per això diu que no casar-se és cosa més digna i que facilita de viure dedicat al Senyor. Però sense forçar a opcions celibatàries imprudents: *No vull pas lligar-vos.*

A l'evangelí el primer en descobrir la identitat divina de Jesús és un home posseït per un esperit maligne. Els deixebles trigaran a intuir el misteri de la identitat del seu Mestre.

Per la cultura jueva l'esperit maligne és més poderós i intel·ligent que l'home. Per això diu: *Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu!*. Hi ha coneixement teòric sense reconeixement pràctic d'adoració i fidelitat.

La pregunta retòrica (*Jesús de Natzaret, has vingut a destruir-nos?*) diu una gran veritat: no es pot construir el Regne de Déu sense derrotar el Regne del Maligne.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisès digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: «Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà».

► Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, / que ens ha creat; ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Masà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment, la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que en distreguin.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home.» Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova, fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El Señor, tu Dios, te suscitará de entre los tuyos, de entre tus hermanos, un profeta como yo. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb el día de la asamblea: «No quiero volver a escuchar la voz del Señor mi Dios, ni quiero ver más ese gran fuego, para no morir». El Señor me respondió: «Está bien lo que han dicho, Suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá todo lo que yo le mande. Yo mismo pediré cuentas a quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá.»

► Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 7,32-35)

Hermanos:

Quiero que os ahorréis preocupaciones: el no casado se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. También la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, de ser santa en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien; no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,21-28)

En la ciudad de Cafarnaún, el sábado entra Jesús en la sinagoga a enseñar; estaban asombrados de su enseñanza, porque les enseñaba con autoridad y no como los escribas. Había precisamente en su sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo y se puso a gritar: «¿Qué tenemos que ver nosotros contigo, Jesús Nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quien eres: el Santo de Dios». Jesús lo increpó: «¡Cállate y sal de él!». El espíritu inmundo lo retorció violentamente y, dando un grito muy fuerte, salió de él. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Una enseñanza nueva expuesta con autoridad. Incluso manda a los espíritus inmundos y lo obedecen». Su fama se extendió enseguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.